

[Damsgaard.]

ad skattevejen, efter at de først har presset omkostningerne yderligere op — for det er jo følgen af, at de har været ude på denne rundtur. Vi kommer ikke i fremtiden uden om en stærkere indkomstpolitik til aflastning af skattepolitikken; det er i hvert fald min mening. En indkomstpolitik må også efter min mening have to sider: den må på den ene side sikre lønmodtagerne en rimelig andel af enhver reel velstandsfremgang, og den må på den anden side afværge de falske indkomststigninger, der bringer økonomi og beskæftigelse i fare — og så må den endelig være præget af en god social balance.

Jeg mener, at en af de veje, vi skal arbejde henimod, er en halvautomatisk regulering, hvor stigninger nok registreres, men hvor udbetalingen er begrundet i en virkelig indenlandsk produktions- og velstandsstigning. Jeg gentager, at det er en af de veje, man kan gå. Der kan også være andre, thi lønudbetalinger uden produktionsbaggrund skaber kun falsk købekraft og avler omkostningsstigninger, og lønmodtagerne får ingen glæde deraf, for det, prisstigningerne ikke tager, må staten tage i ekstra skatter. Hvorfor så denne bestandige samfundsskadelige karrusel?

Når ca. 80 pct. af befolkningen får indkomsterne pristalsreguleret opad, selv om landet er blevet fattigere, er det en inflationsfaktor, som jeg understreger der bør tages fat på. Det foruroliger mig f. eks., at vi må regne med en lønstigning på 13-14 pct. i 1968; det er vel nok 3 eller 4 gange så meget, som produktionsstigningen bliver. Dette forhold understreger for mig nødvendigheden af at tage indkomstpolitikken op til alvorlig overvejelse.

Nu går regeringen i første omgang ikke denne vej — det kunne den ikke, der var ingen tilslutning at finde til det — men den går over skatterne. Det er den mulige og, som forholdene lå, nødvendige vej. Men en betingelse for, at denne pengeopsugning skal virke bremsende på inflationen, er, at der ikke sker en pengeudpumpning gennem større offentlige udgifter. Det var jo den fejl, den tidligere regering begik. I denne sammenhæng må beskæringen af den offentlige udgiftsstigning med de 600 mill. kr. ses. Men der er én betingelse til: at opsugningen skaber grundlag for en lettelse af kreditpolitik-

ken, så produktionen ad denne vej får mulighed for at begrænse omkostningsstigningerne og fremme produktiviteten. For venstre er en lettelse af erhvervslivets likviditet et vigtigt led i den økonomiske sanering. Derfor er det med tilfredshed, jeg ser, at Nationalbanken har fundet grundlag i regeringens politik for såvel en diskontonesættelse som en vis lempelse af kreditrationeringen. At dette tilmed har kunnet ske i en periode, da valutaforholdene ude omkring er urolige, viser det positive sigte i regeringens politik.

De tilpasninger, der er sket i finanslovsforslaget, er led i regeringens saneringspolitik, som jeg på venstres vegne kan tilslige støtte. Det er vigtigt, at dette arbejde følges op i forberedelsen af det kommende finanslovsforslag, som regeringen i høj grad kan komme til at præge. Jeg kan på venstres vegne anbefale at stemme for finanslovsforslaget.

Grethe Philip: Der er en betydelig afstand mellem det grundlag vi førte debatten på ved første behandling, og det, vi drøfter her ved tredje behandling. Det skyldes ikke blot, at vi har haft valg og skiftet regering imellem første og tredje behandling. Der ville under alle omstændigheder skulle have været fremsat væsentlige ændringsforslag fra regeringens side. Jeg tænker her ikke alene på de, om jeg så må sige, mere ordinære ændringsforslag, bl. a. på grund af ændrede skøn m. v., som sædvanligvis optræder i stort tal, men også på f. eks. støtten til landbruget som kompensation for devalueringen, stigningerne i statens udgifter i øvrigt på grund af devalueringen og støtten til de vanskeligt stillede kommuner, bl. a. i forbindelse med bortfald af skattefradragsreglen.

Hvis vi ser på den samlede opgørelse over statens udgifter og indtægter, finder vi, at der er sket betragtelige stigninger i begge tal i forhold til det oprindelige finanslovsforslag. Drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet er steget med knap 500 mill. kr. på udgiftssiden og med ca. 900 mill. kr. på indtægts-siden. Men stigningen i udgifterne dækker både over store besparelser i forhold til det oprindelige budget og over store nye udgifter. Vi har allerede tidligere på dagen drøftet en række af de enkelte ændringer af posterne,